

Luceafărul

Săptămânal de literatură. Nr. 27 (326), serie nouă. Miercuri 16 iulie 1997. Preț: 1.000 lei

GEORGES DUMITRESCO,

UN AMBASADOR AL ARTELOR

de GEO VASILE

Georges Dumitresco merge spre 75 de ani, deși inima sa a trecut printr-o grea încercare la sfârșitul lui 1996, descurecându-se acum cu vitejie, nu însă fără ajutorul a nu mai puțin de trei by-pass-uri. Plecat în 1969 din țară, fugind de neo-păgânismul ce bântuia în Europa răsăriteană, „medicul Georges Dumitresco se stabilește în Elveția, locuind în prezent la Lausanne. Călăuzit de zeul medicinei și chinuit de demonul picturii, Georges Dumitresco este cel mai strălucit ambasador al picturii românești în Elveția, așa cum Ion Vlăd a fost la Paris, în ceea ce privește sculptura românească. Personalitate polimorfă, Georges Dumitresco este în primul rând un român ce a eucerit Europa prin inflexibila sa coerență morală. Despre aceasta depun mărturie textele poetice, în țesătura cărora se simte patetica febră a mărturisirii unei victii și a unei vocații.

În ipostaza de poet Georges Dumitresco preferă să rămână sub constelația marilor clasici, poemele sale ocolind încifrarea sau metafora luxuriantă. Ideea poetică a textelor pare a se hrăni din sine însăși, investitura morală a mesajului suplinind dieționea nudă, grăbită, neprelucrată. Poetul scrie cu egală bravură în limba franceză și în limba română. Textele mai jos au fost traduse de noi din limba franceză. Rânduri exacte de prețuire a poeziei lui Georges Dumitresco sunt semnate, printre alții de Părintele Galeriei și C.D.Zeletin.

Doar un la revedere, mare maestru

Mișcând înainte bornele nevăzutului
Te-ai strădui s-așterni pe pânză nerostitul
Împotrivindu-te cu tărie vântului și marelor
Iluzionist iscusit, tu ne-ai învederat
Întruziuni atât de agere, câtă premeditare
În universul tainic al intimității tale.
Prin simbolul subtil al temerarelor icoane
Fremătătoare himere-ispititoare,
Sub aparența de onirice montaje
Scăldate într-o stranie, utopică lumină
Misterioase, năvălitoare vise rele
În chip de frescă nefirească ne înfățișezi
Fuga timpului în necuprinsa lui plasticitate,
Glisarea, eroziunea, relativitatea
Legile siderale, fragila lui perenitate.
Niciicând o victimă atotstăpânitoare nepăsări,
Slăvit dar și măr al discordiei neadormite,
Rămâi vizionarul suprafirescului uluitor
Și alchimistul ce-a ajuns la ultima esență
Spre-a regăsi chiar cifrai supremei frumuseți.

Și cum viața ta se destramă precară în vag
Recules peste firea-ți în plină glorie ne lași
Spre-a te-nfălni cu muza, resemnat și-nțelept
Ducând cu tine în călătoria de-apoi
Acest cifru taimos, iarba fiarelor

A mișcătoarelor tărâmurii, vrăjii interzise.

georges dumitresco

Spovedanie

Venit din Răsărit, de undeva
Dintr-un departe loc al unei țări frumoase
Înnebunit și hărțuit de miradoare,
Dezamăgit și înjosit, întemnițat, fără țesut
Deseumpănit și hăituit fără-necutare
Și mai ales
Cu inima străpunsă de minciună și prostie
Căleată în picioare
Am străbătut cu truntea sus
Fără să murmur, să mă elatin.
Având drept călăuză Conștiința
Și reazem al memoriei întreaga suferință
Ajuns la capătul puterilor,
Stigmatizat și obidit dar neînduplecat
Ros ne-necetat, rânit
De nedreptate și dezgust
De josnica represiune
Și de-arbitrar, abjectă samavolnicie;
Fugind dintr-un infern, sumbră genune,
Flagel nemeritat
Lăsând în spatele unei cortine-apăsătoare,
Altarul crimei, tirania,
Minciuna, domul falsității,
Harababura, simulacrul
Și despotismul morb contagios
Delațiunea și dezastrul
Spectacol strigător la cer și sufocant,
Nomad fugar în lumea largă
Fără de țară dar neîngenuncheat
Luându-mi în mâini soarta
La capătul puterilor de evadat
În căutarea unui țărni, zare
Port cât de mic
Prin jocul întâmplării, iluminat
și fără remușcări
Am apucat printr-o minune
Mult prea târziu, chiar ultimul
Și cel din urmă tren al sorții,
Adevărat noroc, târzie mângâiere.